

تأثیر روان درمانی مثبت نگر بر علائم افسردگی در بیماران مبتلا به سرطان

کوروش محمدی^{۱*}، ناهید عبادی سالاری^۲

۱. دکتری روانشناسی، استادیار و هیات علمی دانشگاه هرمزگان، بندرعباس

۲. دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس

• پست الکترونیک نویسنده ی مسئول: mohammadi.km@gmail.com

• شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۷۷۶۳۷۵۴۳

چکیده

هدف پژوهش حاضر به منظور تعیین اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر افسردگی افراد مبتلا به بیماری سرطان در سال ۹۵ انجام شده است. این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش را کلیه بیماران ۴۵-۲۵ ساله مبتلا به سرطان شهرستان بندرعباس تشکیل می دهد. ۳۰ آزمودنی از میان کلیه بیماران مبتلا به بیماری سرطان به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. از جمعیت نمونه به طور تصادفی ۱۵ نفر در گروه آموزشی مثبت نگر و ۱۵ نفر در گروه گواه قرار گرفتند. مداخله (روان درمانی مثبت نگر) شامل ۸ جلسه دو ساعته بود که روی گروه آزمایش به شکل گروهی و هفتگی برگزار شد. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه شادکامی -افسردگی (روان درمانی مثبت) سلیگمن بود. این مقیاس طی دو مرحله آغاز و پایان جلسات درمان توسط افراد دو گروه آزمایشی و گواه تکمیل شد. برای تعیین اثر بخشی مداخله درمانی مثبت نگر، تفاوت عملکرد دو گروه آزمایشی و کنترل از طریق تحلیل کوواریانس محاسبه شد و برای تجزیه و تحلیل داده ها، نرم افزار آماری SPSS مورد استفاده قرار گرفت. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که روان درمانی مثبت نگر بر میزان افسردگی افراد مبتلا به سرطان مورد مطالعه اثربخش بوده و باعث کاهش علائم افسردگی آزمودنی ها به طور معنادار شده است ($p < 0/05$).

کلید واژه ها: درمان مثبت نگر، افسردگی، سرطان